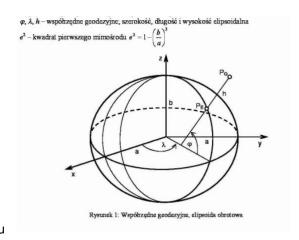
Sprawozdanie – ćwiczenie 1 – układy współrzędnych w elipsoidzie

Maria Mańk 311590

1. Najważniejsze układy odniesienia

Układ współrzędnych geodezyjnych – aby określić punkt w tym układzie musimy znać trzy współrzędne φ , λ i h. φ jest to kąt między płaszczyzną równika, a prostą normalną przechodzącą przez dany punkt (prostą prostopadłą do powierzchni Ziemi), λ jest to kąt dwuścienny pomiędzy przekrojem południka początkowego i południka przechodzącego przez punkt, natomiast h jest to odległość punktu od powierzchni elipsoidy, do której się odnosimy.

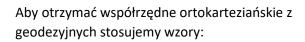

Jest to wygodny dla geodetów system, ze względu

na to, że wykorzystuje prostą normalną (która może być np. osią obrotu instrumentu pomiarowego). Dzięki temu jest on kompatybilny z lokalnymi układami wykorzystywanymi podczas pomiarów naziemnych.

Układ współrzędnych ortokartezjańskich – jest to pewnego rodzaju przeniesienie układu

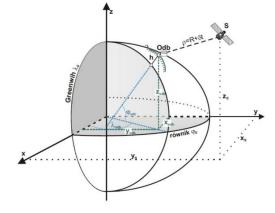
kartezjańskiego na elipsoidę ziemską, w którym punkt (0, 0, 0) znajduje się w środku masy Ziemi. Dzięki czemu można określić każdy punkt na płaszczyźnie elipsoidy, za pomocą trzech współrzędnych x, y i z.

$$x = (N + h)\cos\phi \cdot \cos\lambda$$

$$y = (N + h)\cos\phi \cdot \sin\lambda$$

$$z = [N(1 - e^2) + h] sin\phi$$

Gdzie:

N – promień przekroju w pierwszym wertykale

Lokalny układ współrzędnych neu – jest to lokalny układ współrzędnych, którego punkt (0, 0, 0) jest dowolnie przyłożony na powierzchni Ziemi. Jest to układ składający się z trzech osi:

n – skierowanej na północ z danego punktu,

e – skierowanej na wschód

u – skierowaną do góry – zawierająca się w prostej normalnej.

Osie n i e są prostopadłe do prostej normalnej przechodzącej przez punkt początkowy tego układu. Natomiast współrzędna u jest różnicą wysokości między punktem początkowym a dowolnym innym punktem.

2. Cel ćwiczenia

- Zrozumienie i zastosowanie algorytmu przeliczania współrzędnych geodezyjnych na lokalne współrzędne neu
- Przeliczenie współrzędnych geodezyjnych na ortokarteziańskie
- Określenie odległości skośnej, azymutu i odległości zenitalnej latającego samolotu
- Określenie punktu w którym samolot znika za horyzontem (o ile taki istnieje)
- Zwizualizować lot samolotu
- 3. Zastosowanie układu neu jest mniej praktyczne niż geodezyjnego gdyż samolot pokonuje duże odległości, wręcz globalne. Co powoduje że stosowanie lokalnego układu odniesienia traci sens, gdyż został on stworzony po to by ułatwić obliczenia na terenie bliskim jego punktowi "zaczepienia". Przy takich odległościach wartości współrzędnych robią się bardzo duże, a obliczenia trudniejsze. W związku z czym wygodniejsze jest skorzystanie ze współrzędnych geodezyjnych.

4. Wybrany lot

Do ćwiczenia wybrałam lot samolotu TUI3GB z Heraklionu do Hanoveru z dnia 28.10.2021. Za punkt początkowy układu neu przyjęłam lotnisko w Heraklionie o współrzędnych geodezyjnych (φ = 35.341846, λ = 25.148254, h = 35) (nie są to dokładnie współrzędne w których wystartował samolot, a współrzędne lotniska). Ściągnęłam informacje dotyczące całej trasy lotu, następnie sformatowałam, aby pozostawić jedynie interesujące mnie dane czyli: długość, szerokość i wysokość geodezyjną (oddzielone tabulatorami). W wyniku powstał plik FlightAware.txt, który widoczny jest na załączonym wycinku.

Tak przygotowane dane poddałam obliczeniom, opisanym szerzej w dalszej części sprawozdania.

Link do danych lotu:

https://flightaware.com/live/flight/TUI3GB/history/20211028/0757Z/LGIR/EDDV

5. Implementacja kodu

Do zaimplementowania kodu użyłam 4 biblioteki: math, numpy, csv oraz plotly.graph_objects. Csv posłużyła mi do wygodniejszego odczytania danych z wcześniej przygotowanego pliku, a plotly umożliwiła zwizualizowanie danych (zarówno w układzie geodezyjnym jak i neu).

Funkcja przeliczające układ geodezyjny na układ ortokartezjański:

```
def geo2xyz(fi, lam, h, a, e2):
    #fi = np.deg2rad(fi)
    #lam = np.deg2rad(lam)
    N = a / (math.sqrt(1 - e2*np.sin(fi)**2))
    x = (N+h)*np.cos(fi)*np.cos(lam)
    y = (N+h)*np.cos(fi)*np.sin(lam)
    z = (N*(1-e2)+h)*np.sin(fi)
    return x, y, z
```

Funkcja geo2xyz wykorzystując wzory z pkt1 i wzór na N tworzy tablicę współrzędnych xyz. W komentarzu pozostawiłam przeliczanie fi i lambdy na radiany ze względu na to, że w

funkcji kolejnej wykorzystuje tę funkcję na już przeliczonych współrzędnych. Jednak gdybym chciała przeliczać współrzędne geodezyjne na xyz, a nie wykorzystywać jedynie pośrednio w procesie przeliczania na układ neu, to pozostawiłam je w tym miejscu.

Funkcja przeliczająca układ geodezyjny na lokalny układ neu:

Na początku tworzymy macierz transformacji, następnie przeliczamy na układ ortokarteziański oba punkty, czyli punkt początkowy i punkt nas interesujący. Następnie z różnic tych współrzędnych tworzymy wektor, który następnie transponujemy i wraz ze transponowaną macierzą transformacji wykorzystujemy do otrzymania współrzędnych neu. Jako wynik otrzymujemy tablicę trzech współrzędnych n, e i u.

Dalsza część programu poświęcona jest sczytaniu danych z pliku FlightAware.txt, przedstawieniu ich, określeniu punktu w którym samolot zniknął za horyzontem i stworzenie wykresu współrzędnych neu i zapisaniu ich do pliku.

```
result = open('NEUresult.txt', "w")
result.write("Date\t\tn\t\t\te\t\tu\t\tazymut\t\todleglosc\tkat z\n")
with open('FlightAware.txt') as data:
    file = csv.reader(data, delimiter='\t')
```

Powyższe linie są liniami pozwalającymi otworzyć plik NEUreslut.txt do zapisu i FlightAware.txt do odczytu danych.

```
line_count = 0
czyzniknal = False
```

Dwie zmienne pozwalające określić w którym wierszu plików się znajdujemy i czy samolot już zniknął za horyzontem, a na koniec, czy w ogóle znikł za horyzontem.

```
for row in file:
   if line_count != 0:
        f2 = float(row[1])
        l2 = float(row[2])
        h2 = float(row[3])
        lt.insert(line_count, f2)
        lg.insert(line_count, l2)
```

Sczytanie poszczególnych współrzędnych z pliku – f2, l2, h2 to współrzędne punktu właśnie odczytywanemu z pliku. Tak sczytane współrzędne zapisujemy do tablic lt i lg (od latitude i longtitude) abyśmy potem mogli zwizualizować lot na mapie (a do tego są niezbędne współrzędne geodezyjne).

```
neu = geo2neu(f1, l1, h1, f2, l2, h2)
n = nev[0]
e = neu[1]
u = neu[2]
nt.insert(line_count, *n)
ea.insert(line_count, *e)
up.insert(line_count, *u)
```

Następnie tworzymy tablicę współrzędnych neu z tak otrzymanych danych i przepisujemy ją do trzech zmiennych n, e i u. Następnie podobnie jak współrzędne geodezyjne, zapisujemy współrzędne neu do tablic, by móc je potem zwizualizować na wykresie.

```
A = np.rad2deq(np.arctan(e / n))
s = math.sqrt(n ** 2 + e ** 2 + u ** 2)
z = np.rad2deg(np.arccos(u / s))
```

W kolejnym wierszu określamy dla danego punktu azymut, odległość skośną i kąt zenitalny.

```
line = row[0]+'\t'+str(*(np.round(nړع)))+'\t'+str(*(np.round(eړع)))+'\t'+str(*(np.round(uړع)))+
      str(*(np.round(A, 6)))+'\t'+str((np.round(s,3)))+'\t'+str(*(np.round(z,6)))+'\n
result.write(line)
```

Następnie tworzę linię (wiersz) do zapisu współrzędnych neu – przybliżonych do 3 miejsc po przecinku (mm). Dodatkowo w każdym wierszu pliku będącego wynikiem programu zapisuję azymut, odległość skośną i kąt zenitalny w danym punkcie.

```
C Samolot zniknął za horyzontem w punkcie o współrzędnych neu: [', *(np.round(n_3)), *(np.round(e_3)), *(np.round(u_5)), '] i kacie zenitalnym: *(np.round(z_6)), \ni współrzędnych geodezyjnych fi, lamda, h: [', row[1], row[2], row[3], ']')

on Figura (na Scattengrabay)
```

Powyższa instrukcja warunkowa sprawdza czy samolot zniknął już wcześniej za horyzontem. Jeśli w poprzednim wierszu jeszcze nie znikną, ale w tym już kąt zenitalny przekroczył 90 stopni, a współrzędna u jest mniejsza od 0 to wypisuje na konsoli w jakich współrzędnych znajdował się samolot (zarówno neu jak i geodezyjne, a także kąt z). Potem zaznacza ten punkt na mapie, a następnie zmienia wartość czyzniknal – dzięki czemu instrukcja ta już nie będzie więcej wykonywana.

Dalej zamykamy plik w którym zapisywaliśmy współrzędne neu i A, s i z. Prezentuje się on

tak:

```
Date
09:58:29
10:11:21
```

Sprawdzenie poprawności wyników:

```
1955860.839 -1036777.543 -397040.991 -27.927507 2248986.626 100.168416
```

Powyższy wiersz, są to wyniki obliczeń dla ostatniego punktu wprowadzonego do programu, zatem dla lotniska w Hanowerze. Na tej podstawie znając położenie obu lotnisk jesteśmy w stanie stwierdzić poprawność obliczeń. Azymut i odległość skośna policzone są na podstawie współrzędnych neu, zatem jeśli na podstawie współrzędnych geodezyjnych policzymy te wartości to jesteśmy w stanie stwierdzić czy program działa poprawnie.

Azymut między lotniskami wynosi 332 stopnie (ręcznie policzone na kalkulatorze), a więc -27 stopni (dokładnie tak jak wyszło w wynikach). Natomiast odległość między ostatnim punktem a lotniskiem w Heraklionie według danych lotu wynosi 2265 km, a wynik wyszedł ok. 2249 km. Różnica wynika z tego, że odległość otrzymana w wynikach określa odległość w linii prostej, a samolot nie leciał dokładnie po niej. Aby otrzymać zbliżoną wartość tej odległości pomierzyłam odległość w programie Google Earth i wyszło ok. 2500 km. Nie jest to zbyt dokładna metoda, ale świadczy to o poprawności obliczeń.

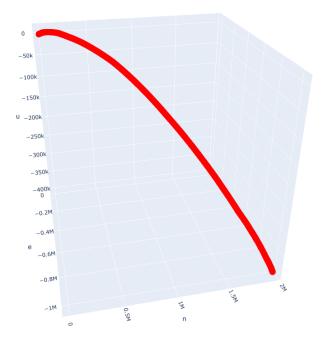
Ostatnia część kodu służy narysowaniu trasy lotu w układzie geodezyjnym i neu:

Części kodu odpowiedzialnych za wygląd mapy i wykresu nie omawiam.

Jako wynik kodu otrzymujemy na konsoli:

```
Samolot zniknął za horyzontem w punkcie o współrzędnych neu: [ 348209.446 -146080.751 -251.606 ] i kącie zenitalnym: 90.038177
I współrzędnych geodezyjnych fi, lamda, h: [ 38.4646 23.4771 10980 ]
Przeliczone współrzędne neu wraz z Azymutami, odlełością skośna i kątem zenitalnym zostały zapisane do pliku NEUresult.txt
Process finished with exit code 0
```

W folderze w którym został wywołany program pojawi się plik NEUresult.txt z przeliczonymi współrzędnymi i azymutami, odległościami i kątami. Program także wyświetli dwie wizualizacje w przeglądarce:

Mankamentem wizualizacji we współrzędnych neu jest to, że niestety o ile da się zmienić nazwy osi na neu, to w 'hoverlabel' współrzędne n, e, u pozostają nazwane, jako x, y, z, co jest trochę mylące. Niestety jedyne rozwiązanie które umożliwiało wypisanie współrzędnych neu bądź Azymutu, odległości i kąta zenitalnego, okazało się znacznie opóźniać działanie programu. Pomysł polegał na tym, aby podczas odczytywania pliku dodawać każdy punkt wykresu oddzielnie, bo taka operacja umożliwia nadawanie wyświetlanych informacji każdemu punktowi oddzielnie. Jednak okazało się że operacja ta jest bardzo kosztowna czasowo, w związku z czym zrezygnowałam ze zmiany wyświetlanych informacji.

Wizualizacja we współrzędnych geodezyjnych poza trasą lotu pokazuje także w którym miejscu samolot zniknął za horyzontem. To miejsce jest zaznaczone czarną kropką i w przypadku lotu 28.10.2021 rznajdowało się w okolicach Aten.

6. Wnioski

Podczas wykonywania ćwiczenia obliczenia nie przysporzyły mi zbyt wielu problemów. Najtrudniejsza okazała się wizualizacja, jednak nie samo jej stworzenie, a zmienienie interfejsu otrzymanej mapy i wykresu.